

Tällä palstalla esittelemme seuramme toiminnassa mukana olevia henkilöitä. Esittelyvuorossa on tällä kertaa seuran aktiivikilpailija Eija Mäkinen.

Kuva: Tiina Kuusimäki

Kuka olet? Millaisissa seuratehtävissä toimit?

Olen Eija Mäkinen. Kilpailen puolisoni Simon kanssa seniori 2 -sarjassa, vakioissa A -tasolla ja lattareissa B -tasolla. Lisäksi käyn seuran bailatino-tunneilla, esiintymässä näytöksissä ja osallistun mahdollisuuksien mukaan talkoisiin.

Koska olet aloittanut tanssiurheiluharrastuksen? Kerro harrastuksestasi.

Tanssin saralla olen ihan noviisi. Ensimmäisen kerran harjoitussalilla olen käynyt 3 vuotta sitten, kun puolisoni pyysi mukaan 'tutustumaan' kilpatanssiin. Sen jälkeen 'tutustuminen' on ollut varsin säännöllistä.

Harjoittelemme 5-6 kertaa viikossa parisen tuntia kerrallaan eri saleilla. Parini on harrastanut tanssia muutaman vuoden pidempään ja hänen etumatkansa kireminen on ollut aikamoinen haaste. Samoin tietysti minun opettamiseni on iso haaste parilleni. Harjoittelemme pääasiassa vakio-tansseja, lattareita hyvin vähän ajanpuutteen vuoksi. Kunnollista lattaritanssijaa minusta ei tule, mutta toivottavasti kehityskykyinen vakiotanssija.

Kilpailemme aika paljon vakioissa, yleensä aina kun vain sarja löytyy. Lattareissa taas kisailemme huvin vuoksi silloin tällöin. Myös 'isojen kisojen' tunnelmaa on tullut haisteltua SM- ja GP-kisoissa.

Mikä on suosikkitanssisi?

Vakioissa 'kettutanssi' slowfox on ehdoton suosikki, vaikka se on kaikkein vaikein ja vaativin tekniikaltaan ja askelien osalta. Foxin tunnelma voi olla monenlaista: joko liidellään Cherbourgin saatevarjojen tahtiin tai sitten tassutellaan Pink pantherin mukana ja kaikkea siitä väliltä.

Lattareissakin suosikki löytyy siitä vaativammasta päästä: rumba. Rytminvaihdokset ja liikkeet pitäisi olla kohdallaan ristiriitaisen hitaassa ja nopean ärhäkkäässä 'kosiotanssissa'.

Miten kuvailisit tanssiurheilua harrastuksena?

Tanssiurheilu on vaativa ja paljon aikaa vievä liikuntaharrastus, jos siinä haluaa kehittyä ja kilpailla. Tietysti voi myös harrastaa tanssia kilpailematta ja ilman sen suurempia tavoitteita.

Suurin yllätys on ollut tanssin tekninen vaativuus ja oikein tehtyjen liikkeiden/kuvioiden helppous ja vaikeus. Kuvittelin, että koreografioita on vaikea oppia, mutta ei se ollutkaan niin. Tekniikka ja yhteistyö parin kanssa on kaiken a ja o, koreografiat tulevat huomaamatta siinä siivellä.

Mitä tanssiurheilu on tuonut elämääsi?

Tanssi on uusi laji liikuntaharrastuksissani, tällä hetkellä se ykkönen. Kolmessa vuodessa kehonhallinta ja ryhti on parantunut, samoin esiintymisvarmuutta ja rohkeutta on tullut lisää. Kisamatkojen myötä uusia tuttavuuksia löytyy ympäri Suomea. Vapaa-ajan ongelmia ei ole.

Kenelle tanssiurheilu sopii?

Tanssihan sopii joka iikalle, niin pitkälle kuin pätkällekin. Hyvä rytmitaju auttaa alkuun pääsyä.

Viestisi tanssiurheiluharrastusta suunnitteleville.

Aina kannattaa kokeilla. Voi vaikka tanssikärpänen purra.

Kysymys Erikiltä edellisestä haastattelusta:

Mikä motivoi sinua tanssimaan?

Tuntuu hienolta oppia uutta ja kehittyä. Se on oravanpyörä, joka vie kisaamaan ja taas treenaamaan ja huomaamaan, että nyt onnistui kisassakin se uusi kuvio jne. Omien rajojen etsiminen ja yhteinen harrastus puolison kanssa.

Seuraavalle haastateltavalle Eija halusi esittää alla olevan kysymyksen:

Olet harrastanut ja kilpaillut jo monta vuotta. Mitkä ovat tanssilliset tavoitteesi tulevaisuudessa?

Eija nimesi seuraavan haastateltavan. Kukahan se on? Se selviää ensi kuussa.